

Voldria ser

CARME GUASCH

Voldria ser de pluja per tornar-me de vidre,
voldria ser de lluna per vestir-me de nit,
voldria ser de pedra per sentir-me en la terra
i tramuntana o boira per venir de molt lluny.

Voldria ser paraula per estimar el silenci,
voldria ser pollancre per poder abraçar el vent,
voldria ser gavina per no conèixer límits
i mirar-me les coses des dels ulls d'un infant.

Només sóc una dona, per sort sóc una dona,
i tot el que desitjo ho trobo dintre meu:
jo també sóc de pluja, jo també sóc de terra

i dono, com un arbre, un fruit no madurat;
sóc com la nit, obscura, llunyana com un astre,
com un ocell que emigra, com un infant perdut.

GUASCH, Carme (205): *Poesia completa*. Barcelona: Columna.